

[1]

‘Oefenen, oefenen, tot het goed wordt’

ontwerpen

Het nieuwe boek **Piet Boon 3** met de allerlaatste projecten komt binnenkort uit. De interieurontwerper betrok vorige maand een nieuw pand aan de rand van Amsterdam. Vanuit zijn eigen studio ontwerpt hij sinds kort nieuwe modellen voor keukens die onder de noemer **Piet Boon Kitchens by Warendorf** op de internationale markt komen. Druk, druk maar **Piet Boon** vindt toch de tijd voor een speciale ontmoeting om ontspannen zijn filosofie toe te lichten.

Renée de Haan

Een man met allure, een spijkerbroek die bij hem jeans worden in een schitterend pand met veel werpruimten. Het omvat ook de speciaalzaak Piet Boon kitchens by Warendorf waarmee het Duitse merk echt op de kaart wordt gezet in ons land. Het voormalige Miele die Küche trok eerder al veel aandacht door samenwerking met Philippe Starck. De Nederlandse tegenhanger Boon pakt het met bekroonde eenvoud aan. De natuurlijke materialen als onbewerkt hout en eerlijke stoffen plaveiden zijn weg naar grote bekendheid. Hij kwam op het juiste moment met de goede voorstellen en de echo van toen wordt nu pas merkbaar in veel navolgingen, om het deftig te noemen.

De bestierder van het imperium Piet Boon, een internationaal 'luxury lifestyle'-merk, ooit begonnen als aanne-mer, vertelt hoe hij al dertig jaar duurzaam produceert. Een woord dat je toen nog moest uitleggen.

“Ik begon in 1982 met meubels in die stijl. De keukens kwamen daar vijftien jaar later pas bij en die eerste modellen zijn nu hip. Met alle klonen die daar inmiddels bij horen. Met Warendorf ben ik gaan terugkijken naar de modellen van toen. Je wilt als ontwerper altijd vernieuwen en weer vernieuwen maar eigenlijk ook juist vasthouden wat bijzonder was. Die kans kreeg ik nu. Een echte Piet Boon wordt met hulp van Warendorf bereikbaar voor een grotere groep mensen. De in serie gemaakte keukens hebben dezelfde uitstraling als de handgemaakte. Voor mij staat vooral centraal dat die keuken werkt, de routing logisch blijkt, het schoonmaken makkelijk gaat, dat zijn zaken waar Philippe Starck niet mee bezig was. Die heeft veel minder binding met keukens,

[2]

PIET BOON IN NIEUW EIGEN HUIS

los van dat hij iets heel bijzonders heeft neergezet. Persoonlijk ga ik nooit iets maken wat ik niet ken. Je hoeft ook niet altijd iets te creëren wat nog niet bestaat. Oefenen, oefenen tot het goed wordt, dat is mijn vak. Als je het als designer niet bij het juiste eind hebt, zijn het de meubelmakers die je op de vingers tikken.”

Dat geldt voor de keukenmodellen zelf, maar daarnaast ligt de kracht van Boon in het totaal inrichten van heel uiteenlopende projecten waaronder woningen, resorts, beachvilla's, hotels, kantoren en restaurants. Aan zijn beachhouses werd apart een boek besteed, met veel aandacht voor zijn eigen woning op Bonaire en de plaats van de keuken daarin. Beminnelijk benadrukt hij zijn specialiteit.

“Een architect ontwerpt het huis meestal in de buitenvorm en komt dan pas bij die keuken terecht, het hart van de woning. Mijn vrouw Karin en ik werken van binnenuit, ook bij een kale locatie. Je zoekt de beste plek voor koken en eten, waarbij de tuin inlopen direct een verruiming van je keuken is. Ik ben gek op veranda's en terrassen. Vanavond zit ik weer bij mijn vuurpot buiten met een wijntje.”

OP DE SCHOP De uitdrukking ‘we gooien het helemaal op de schop’ valt meerdere malen, zeker als het project van zestig appartementen aan Park Avenue in New York ter sprake komt.

“Daar stranden we op zoveel moeilijke regels, dat je niet gelooft dat het waar is. Langzaam hebben we de zestig mooiste invullingen bedacht die voldoen aan de eisen daar, op basis van drie modellen. Het idee ademt Westers

Piet Boon [1]

**Moodboard als
inspiratie voor iedereen** [2]

[1]

[2]

Beeld van binnen naar buiten op Bonaire [1]

Veranda als extra eet-zitgedeelte [2]

Het kantoor van de ontwerper [3]

met veel speciale detailleringen. Ik probeer verder en dieper door te denken en niet in een hotelverdieping te blijven hangen die toevallig jouw appartement blijkt te zijn. Het persoonlijke, waar is het, wie wonen er, dat soort vragen in je door laten tollen... bij elk project. In Korea waar we pilotvilla's bouwen op een high-end golfresort, liggen die antwoorden weer heel anders, maar de overeenkomst blijft: de keuken is een verlengstuk van de bewoners."

"Daarbij haal ik graag Frank Lloyd Wright aan: je moet niet ontwerpen waar je van droomt; wij ontwerpen het huis waarvan je niet durft te dromen. Wat maakt het uit of je in de woonkamer binnenkomt? Hoe los je al die meterkasten in Arizona op? Daar lopen ze achter, op heel veel fronten. Dan ben ik altijd blij als ik in Nederland mag werken, want hier zie je direct wat iemand wil en kan ik snel duidelijk maken wat mij drijft. Dus een gebouw van 6600 vierkante meter zoals dit, een creatief centrum met alles tot tuinmeubelen aan toe, dat ga ik niet in Amsterdam zoeken, maar lekker in mijn eigen Zaanstreek net naast de A10. Goed bereikbaar en bij alle internationale gasten zit ik hiermee direct op voorsprong."

NUCHTER Bij alle glorie en schoonheid van het gebouw zelf – letterlijk geen vuiltje te bekennen – regeert de nuchterheid gekoppeld aan creatieve eruptie. Hoeveel geld hier ook omgaat, het spel van gedrevenheid staat voorop, zo benadrukt de gastheer.

"Ik ben voor alles bouwkundig ingesteld en een pietje precies. Superkritisch. Alles wordt eerst uitgebreid getest, dat vergt tijd en die neem ik altijd. Natuurlijke materialen verouderen mooi, kunststof niet, dat wordt lelijk. Maar ook een blad van rvs, een beetje oversized en massief, wordt prachtig met de jaren. Beton en hout ook. Als je het in de bouw niet goed toepast, wordt het armoedig. Maar man, wat kan het rijk zijn, als het puur mag zijn, zelfs in de vergrijzing. Voor Warendorf ligt dat lastiger.

Daar staat straks misschien iemand een keuken te verkopen en vertelt doodleuk als de klant kritisch doorvraagt over kleurverschillen: dat vindt Piet Boon nu eenmaal mooi. Dat is klinkklare onzin. Ik doe voorstellen, maar nu we echt modellen neerzetten voor Warendorf wordt dat een ander verhaal."

"Ik ben gewend om één op één maatwerk te maken, wie weet gaat dat ook voor Warendorf nog gebeuren. Voor de ene klant kan dat splintertje eraf, heel goed, maar voor een ander totaal niet. Buiten dat alles heb ik mijn eigen voorkeuren. Eiken en noten gebruik ik niet zomaar voor alles. Notenhout straalt rust uit maar het blijft niet altijd spannend genoeg. Dat geldt ook voor natuursteen. Ik zie daar direct een ader in maar bij een vloer mag het niet te druk worden. Die moet ondergeschikt zijn aan de totale beleving van een ruimte."

"Zo hebben we in dit nieuwe gebouw zelf met van alles geëxperimenteerd. Bij de receptie bijvoorbeeld werd het natuursteen ingebeten met zuren en nu lijkt het bijna hout. Dat proberen en testen, ik doe het overal, van Korea tot Bonaire, altijd met respect voor de omgeving en de gebruikelijke materialen van daar. Dan ontstaan er muren van koraal. Je herkent wel Piet Boon erin maar ik druk geen stijl door, volg vooral wat daar speelt."

SMELTKROES Door die internationale blik op bouwwerelden en klanten groeide binnen het bedrijf een splitsing in diverse takken van sport. Vier divisies die samenwerken, maar ook afzonderlijk opereren. De klanten kunnen daarin al direct een eigen herkenning vinden en worden bijvoorbeeld bij Styling vervolgens gevoed met allemaal materialen van stofjes tot veren, hout, steen of kralen. Ieder krijgt een eigen bakje waarin hij of zij samenstelt welke combinaties intuïtief bij hen passen. Ze mogen terugkomen zo vaak ze willen om iets bij te stellen en adviezen mee te nemen.

"Voor mij persoonlijk houdt de zee steeds een enorme aantrekkingskracht. Ik ben een strandman, dus vandaar het concept Beach. Maar ook kleine ruimten optimaal inrichten blijft een feest, waaruit Living in Small Spaces ontstond. En dan zijn er de New Luxury (groots en luxueus wonen in het hart van een grote stad) en Originals (de traditionele, beproefde Piet Boonstijl), zoals mijn eigen huis. Achttien huizen bouwden we op Bonaire en ze worden steeds beter. Als beginner maak je fouten, zoals een raam vol op de wind omdat je die weersomstandigheden niet kent. Hoewel, fouten... sommige mensen zitten graag in de wind."

"Ik begin zo'n traject, als de maker van alles wat vast zit en Karin doet de styling en inrichting, zij bepaalt de sfeer en beleving van een project. Samen ontwikkelen we ook een trend, soms bewust, dan weer spontaan. We krijgen ineens een idee dat er meer roze in de wereld moet komen bijvoorbeeld, of nog mooier: dat alles van papier gemaakt kan worden. Dat komt dan door Korea waar heel veel papier wordt toegepast. Dat gaat langzaam een nieuwe toon zetten, misschien ook in ons land. Wij natuurlijk weer testen. Kun je ook vloeren van papier maken en hoe ligt de slijtage? Het is toch fantastisch om dat alles te mogen bedenken!"

www.pietboon.nl